

ctum in memoria pristinae vitae quam in tabernaculis egerant; *σκηνή*, tabernaculum.

3. Λεοθεῖσα, Nom. f. aor. 1. pass. λαμβάνω, capio.

4. Αποκοπίσης, gen. part. aor. 2. pass. ab αποκόπτω, extremas partes abscindo: hinc Apocope, amputatio, quum ultima litera vel syllaba tollitur.

5. Τῆς ουρᾶς, ἡ ουρά, cauda: hinc Arcturus, urse cauda, stella est post caudam majoris ursae inter Bootae crura posita. Est & herbae genus; *αρκτος*, ursa.

6. Διαδράσα, aor. 2. part. a v. an. διαδιδράσκω, diffugio, evado; a δράω, curro, fugio, & facio.

7. Αβίωτος, ὁ αβίωτος, verbale, compos. ab α priv. et βίος, vita, idest vita non vivenda.

8. Αισχύνης, ἡ αισχύνη, ignominia, αἰσχύνομαι, erubesco; ab αἶσχος, turpitude, fæditas.

9. Ἦγειτο, imperf. ab ἡγέομαι, duco, existimor: hinc Στρατήγημα, vulgo stratagemma, solers ducis consilium ad hostem circumveniendum, astutia militaris; *στρατός*, exercitus.

10. Ἐγνώ, 3. pers. sing. aor. 2. ind. a γινώσκω, cognosco, et decerno, constituo; *αναγινώσκω*, cognosco, et lego: Anagnostes, lector, cujus munus est legere alicui scriptum.

11. Νουθετήσαι, aor. 1. inf. a νουθετέω, admonéo, adhortor, increpō; comp. a νοῦς, mens, et τίθηναι, pono.

12. Κοινῶ, ὁ κοινός, communis.

13. Πάθει τὸ πάθος, εὖς, οὖς, affectus, incommo- dum: hinc Pathologia, est ea medicinae pars ministra cognitionis inserviens, quæ docet & exponit res præter naturam, (morbum, causam morbificam, & symptomata) in homine occurrentes; λόγος, sermo.

14. Ἰδιον, ὁ ἴδιος, privatus, proprius: hinc Idioma, proprietas, & speciatim proprietas linguae, quæ etiam dialectus dicitur.

15. Συγκαλύψειεν, aor. 1. æolicus optat. act. pro συγκαλύπτω, a συγκαλύπτω, detego, revelo.

16. Αἴτιος, vide 8.